

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 41 0 K 088409 24 Kž
Zenica, 18.07.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Jukić Ismara, kao predsjednika vijeća, te sudija Maličbegović Enesa i Bajramović-Softić Amele, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Telalović Jele, u krivičnom predmetu protiv optuženog Bolić Mensuda, zbog krivičnih djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 1. KZ FBiH i davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 32. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH, povodom žalbe Kantonalnog tužilaštva Zenica, broj: T04 0 KTKŽ 0040520 24 od 19.03.2024. godine i žalbe branioca optuženog, Ademović Kenana, advokata iz Sarajeva, izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 K 088409 22 K od 31.01.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana, 18.07.2024. godine, donio je, sljedeću:

P R E S U D U

Uvažava se žalba Kantonalnog tužilaštva Zenica, **preinačava se** presuda Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 K 088409 22 K od 31.01.2024. godine, u odluci o krivično-pravnoj sankciji, tako što se optuženom Bolić Mensudu, za krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, primjenom ove odredbe, te člana 49. KZ FBiH utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, kao i za krivično djelo davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. u vezi sa stavom 1. podstrekavanjem, dok se za krivično djelo nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 1. KZ FBiH, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, te se optuženi, primjenom prednjih odredaba, te člana 54. KZ FBiH, **OSUĐUJE NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE.**

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmjenjena.

Žalba branioca optuženog se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Visokom, broj: 41 0 K 088409 22 K od 31.01.2024. godine optuženi Bolić Mensud oglašen je krivim zbog krivičnih djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, nesavjestan rad u službi iz člana 387. stav 1. KZ FBiH i davanje lažnog iskaza iz člana 348. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 32. KZ FBiH, sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH, te mu je izrečena uslovna osuda, kojom je istom utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, te je istovremeno određeno da se kazna zatvora neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dvije godine, od dana pravosnažnosti prvostepene presude, ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići i K. A., su sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućeni na parnični postupak.

Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optuženi je obavezan da plati paušal u iznosu od 50 KM, a kako je to bliže navedeno u prvostepenoj presudi.

Protiv prvostepene presude, žalbu su uložili Kantonalno tužilaštvo Zenica i branilac optuženog, advokat Ademović Kenan, iz Sarajeva. U odgovoru na žalbu branilac optuženog je predložio da se žalba odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je razmotrio izjavljene žalbe, izjavljene protiv prvostepene presude, pa je nakon izvršenog uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

Tužilaštvo je žalbu izjavilo zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji. U žalbi se navodi da je prvostepeni sud optuženom izrekao neadekvatnu krivičnu sankciju, a s obzirom na način, težinu i posljedicu počinjenih krivičnih djela, kao i u odnosu na brojnost krivičnih djela.

U žalbi se navodi da je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi krivična djela učinio direktnim umišljajem, zbog čega ova okolnost, kao i brojnost izvršenih krivičnih djela ukazuje da se svrha kažnjavanja prema optuženom jedino može postići kaznom zatvora.

Branilac optuženog je žalbu izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivično-pravnoj sankciji, te zbog odluke o naknadi paušala.

Iz sadržaja žalbe branioca optuženog vidi se da se ista odnosi na osporavanje činjeničnog stanja, kao i zaključak prvostepenog suda u pogledu krivične odgovornosti optuženog. Branilac smatra da nije dokazano izvršenje krivičnih djela od strane optuženog, te se u žalbi analizira svako djelo posebno, kao i radnje pojedinačnih krivičnih djela. U žalbi se vrši analiza dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu, a sa stanovišta odbrane, jer žalitelj smatra da je cjelokupan krivični postupak montiran. S obzirom da u konkretnom predmetu nema validnih dokaza, koji bi potvrdili izvršenje krivičnih djela od strane optuženog, branilac predlaže da se donese oslobađajuća presuda, a primjenom načela „in dubio pro reo“ (u nedostatku dokaza, u korist optuženog).

Analizirajući pobijanu presudu, a povodom žalbenih prigovora branioca, smatramo da prvostepeni sud prilikom donošenja presude, nije načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, te da nije povrijedio krivični zakon. Osim toga, činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno, a posljedično tome, izveden je logičan zaključak u pogledu krivične odgovornosti optuženog. Prvostepena presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, te jasno određenje suda o tome koji dokazi potvrđuju izvršenje krivičnih djela od strane optuženog pod sve četiri tačke optužnice.

Prvostepeni sud je detaljno obrazložio, kako subjektivne, tako i materijalne dokaze, nakon čega je izvan razumne sumnje zaključio da je optuženi u toku 2013. godine, kao šef radne jedinice „Građenje i održavanje“ Olovo, prekoračio svoje službene ovlasti, odnosno postupio suprotno blanketnim propisima koji su navedeni u pobijanoj presudi, tako što je bez upoznavanja i obavještanja svojih nadređenih angažovao radnu mašinu vlasništvo PJ Šumarije Olovo na izvođenju radova prokopavanja puta i formiranja nasipa za potrebe privatnog lica K. A., da bi od istog naplatio iznos od 1.400,00 KM, za pružene usluge i to tako što mu je A. ovu uplatu izvršio na njegov račun, a putem M. V..

Dalje, izvan razumne sumnje je utvrđeno da je optuženi dana, 26.06.2018. godine kao rukovodilac PJ Šumarija Olovo, u svojstvu službene osobe bez provođenja procedure, raspisivanje javnog nadmetanja-licitacije za prodaju starog željeza, bez pismene odluke direktora, prodao staro željezo za novčani iznos od 2.340,80 KM, a koji novac nije položio na račun JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići, niti na blagajnu PJ Šumarije Olovo, odnosno da je prodaju željeza počinio na način kako je to bliže opisano u izreci pobijane presude.

Isto tako, dokazano je da je u kritično vrijeme podstrekavao Š. A. i S. E. na davanje lažnog iskaza, a vezano za prodaju starog željeza, odnosno sekundarnih sirovina.

Dakle, prvostepeni sud je detaljno obrazložio dokaze koji potvrđuju izvršenje krivičnih djela od strane optuženog, te je pravilno zaključio da je optuženi počinilac krivičnih djela. Izvršena je logična analiza dokazne građe, kako subjektivnih, tako i objektivnih dokaza, radi čega ovaj sud nije imao nikakvu dilemu oko prihvatanja obrazloženja prvostepenog suda.

Kada je u pitanju žalba tužilaštva, nalazimo da je ista osnovana, a s obzirom na način, izvršenja krivičnih djela, kao i brojnost istih.

Prvostepeni sud je kao olakšavajuće okolnosti cijenio raniju neosuđivanost optuženog, kao i protek vremena od izvršenja krivičnih djela. Međutim, bez obzira na ove okolnosti, sam način izvršenja krivičnih djela, kontinuitet izvršenja krivičnih djela, kao i brojnost istih, ukazuju na to da se svrha kažnjavanja prema optuženom, postiže isključivo kaznom zatvora. Ovaj sud je, cijeneći prednje, optuženom utvrdio pojedinačne kazne zatvora za svako djelo posebno, a kako je to navedeno u izreci, te je optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Prema ocjeni ovog suda, izrečena jedinstvena kazna zatvora je odgovarajuća krivična sankcija, u odnosu na sve utvrđene okolnosti, kojom se postiže, kako opšta, tako i specijalna prevencija, a shodno članu 7. KZ FBiH.

Radi svega navedenog, ovaj sud je izvršio preinačavanje prvostepene presude, dok je žalba branioca optuženog odbijena kao neosnovana. Ističemo na kraju, da nije osnovan ni žalbeni prigovor branioca optuženog, a koji se odnosi na naknadu paušala. S obzirom da je optuženi oglašen krivim za izvršenje krivičnih djela, prvostepeni sud je zakonito obavezao optuženog na plaćanje paušalnog iznosa od 50 KM, a kako je to bliže navedeno u pobijanoj presudi.

Paušalni iznos određen je na osnovu dužine i složenosti krivičnog postupka.

Radi svega navedenog, dlučeno je kao u izreci, a shodno članu 329. stav 1. ZKP FBiH.

Zapisničar

Telalović Jela

Predsjednik vijeća

Jukić Ismar